

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7017/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופטת י' וילנר

העותרות: 1. פלונית
2. פלונית

נ ג ד

המשיבים: 1. בית הדין הרבני לגיור - מחוז תל אביב והמרכז
2. משרד הפנים

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרות: עו"ד רומן קוגן

בשם המשיבים: עו"ד ענת גולדשטיין

פסק-דין

השופט מ' מזוז:

1. העותרות מבקשות כי תונפק להן תעודת גיור וכי רישום הדת שלהן ישונה, נוכח הליך הגיור שהשלימה אמן.

2. העותרות הן ילידות השנים 2000 ו-2003. לטענתן בשנים 2002-2003 החלה אמן בהליך גיור אשר הושלם בשנת 2007. עוד נטען כי הוריהן גידלו אותן כיהודיות לכל דבר. לאחר השלמת ההליך, ובעקבות עתירה לבית משפט זה (בג"ץ 9071/16), הונפקה לאם העותרות ולאחיהן הקטן תעודת הגיור והעתירה נמחקה תוך שנקבע בפסק הדין שבקשר לגיורן של העותרות, זכויות הצדדים ישמרו להם מבלי שהובעה עמדה לגופו

של עניין (להלן: העתירה הקודמת). נטען כי נוכח פסק הדין בעתירה הקודמת, פנה בא כוחן של העותרות למשיב 1 במכתב מיום 21.1.2018 בו ביקש כי ינמק מדוע לא יונפקו לעותרות תעודות גיור, בהינתן שהן גדלו יחד עם אמן ואחיהן שקיבלו תעודות גיור כאמור. לטענתן המשיב 1 נמנע מלהשיב למכתב זה. כן נטען כי ביולי 2018 העותרות שלחו מכתב נוסף באמצעות שליח, אך המשיב 1 סירב לקבלו בטענה כי יש לשלוח את המכתב לירושלים.

3. בתגובתם המקדמית לעתירה טענו המשיבים כי עוד לפני הדיון בעתירה הקודמת ביקשה אמן של העותרות להפריד את עניינה מעניינן, שכן לדבריה לא הסתייע בידה למלא אחר הנחיות בין הדין בעניינן. כן נטען כי בעת הדיון בעתירה הקודמת לא היתה בתיק מערך הגיור אינדיקציה לכך שהעותרות המציאו אישורים לכך שמילאו אחר הנחיות בית הדין וכי לכן עניינן לא התקדם. נטען כי בנסיבות אלו, במסגרת הדיון בעתירה הקודמת, הציעו המשיבים כי העותרות ישובו ויפנו למערך הגיור על מנת שתיבחן האפשרות לסיים את ההליך אותו התחילו בשעתו. עוד נטען כי פניית העותרות מיום 21.1.2018 לא התקבלה במשרדי המשיב 1. כן נטען כי מכתבן של העותרות מיולי 2018 לא הגיע לידי המשיב 1 מכיוון שהוא נשלח ישירות למשרדי המשיב 1 בתל אביב, בעוד שעל פי הוראות הביטחון על דברי הדואר לעבור שיקוף במשרד ראש הממשלה בירושלים, ורק לאחר מכן הם מועברים למשרדי המשיב 1. מכאן שבעלי התפקידים הרלבנטיים במשיב 1 לא קיבלו כל פניה ביחס לעותרות בטרם הוגשה העתירה. לגופו של עניין, נטען על ידי המשיבים כי העותרות לא השלימו את הליך הגיור בו החלו, ועל כן אין בטענתן לפיה גדלו באותו בית יחד עם אמן ואחיהן כדי להקנות להן זכאות לקבלת תעודת המרת דת. על כן הציעו המשיבים כי העותרות יפנו בהקדם לבית הדין המיוחד לגיור, על מנת שידון בבקשתן המחודשת להתגייר ויקבע את הדרישות הנחוצות לצורך השלמת הליך הגיור (להלן: הצעת המשיבים). לטענתם היות שהעותרות לא פנו לבית הדין המיוחד לגיור לחידוש בקשתן לגיור, אין בנמצא החלטה של המשיב 1 אשר בית משפט זה יכול להעביר תחת שבט ביקורתו. על כן עמדת המשיבים היא כי דין העתירה להידחות על הסף מחמת היותה מוקדמת וחסרת עילה בשלב זה. כן נטען כי דין העתירה להידחות עקב אי-מיצוי הליכים מהותי, בהתחשב בכך שבנסיבות העניין אין לראות במכתבי העותרות אשר לא הגיעו ליעדם כממלאים אחר החובה למיצוי הליכים בטרם הגשת העתירה.

4. נוכח הצעת המשיבים, ניתנה ביום 25.11.2018 החלטה לפיה על העותרות להגיש את תגובתן להצעת המשיבים עד ליום 9.12.2018 (להלן: ההחלטה). העותרות לא

הגיבו להצעת המשיבים ולא פעלו בהתאם להחלטה עד עצם היום הזה, למרות תזכורת לבא-כוחן על ידי מזכירות בית המשפט.

5. נוכח האמור אין מנוס מדחיית העתירה על הסף בהיותה עתירה מוקדמת ובטרם מיצוי הליכים, תוך שמירת זכותן של העותרות לפנות לבית הדין המיוחד לגיור, כהצעת המשיבים.

6. אשר על כן, העתירה נדחית. אין צו להוצאות.

ניתן היום, י' באדר ב' התשע"ט (17.3.2019).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט